

Αθόρυβος συμβιβασμός για το μέγεθος του ελλείμματος

Δέκα σημεία, κατά την Eurostat, προϋποθέτουν βαθύτερη ανάγνωση και ειλικρινέστερη αποτύπωση στα ελληνικά δημοσιονομικά μεγέθη

Του Δ. Γ. Παπαδοκωστόπουλου

Ο μύθος της ισχυρής οικονομίας ξεθωριάζει και η κυβέρνηση επιμένει με αλαζονεία (που μεγεθύνθηκε μετά τις πρόσφατες εκλογές) να παρουσιάζει ως αληθινή μια πραγματικότητα τελείως εικονική, που δεν έχει καμία σχέση με αυτό που ζούνε οι περισσότεροι Έλληνες. Τούτο αποκαλύπτουν ανάγλυφα οι δέκα ενστάσεις της Eurostat που δημοσιεύει η «Κ» και ζητούν απαντήσεις για όλα εκείνα που η κυβέρνηση επιμένει ακόμα και σήμερα να αποκρύπτει στο σκοτάδι. Τα στοιχεία συγκλίνουν με βεβαιότητα στην εκτίμηση ότι σύντομα ο ελληνικός προϋπολογισμός θα εμφανίζεται με έλλειμμα αντί για πλεόνασμα, όπως γίνεται σήμερα. Το ακριβές μέγεθος του ελλείμματος θα είναι αποτέλεσμα του συμβιβασμού που επιχειρεί αθόρυβα η χώρα μας.

Τα νερά στην εικονική πραγματικότητα της οικονομίας τάρaxε η έλευση της Eurostat, που ψάχνει τους λογαριασμούς και ανακαλύπτει τα διπλά και τριπλά βιβλία. Τις εξελίξεις η κυβέρνηση τις αντιμετωπίζει με δήθεν δίκαιη οργή, που εμποτισμένη από τον κυβερνητικό πατριωτισμό, οδηγεί σοβαρούς υπουργούς και υφυπουργούς να στηρίζουν πράγματα, διαφορετικά από την πραγματικότητα και μακριά από την αλήθεια. Αν και επιχειρείται συμβιβασμός με την Eurostat, ώστε να σωθούν τα προσχήματα, έχει ανοίξει ένα νέο κεφάλαιο για την οικονομία αν και και κάποιοι υποστηρίζουν ότι «δεν έγινε δα και τίποτα με τη Eurostat!».

Η προσοχή της ευρωστατιστικής πέφτει, όπως προκύπτει από επιστολή προς την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος (ΕΣΥΕ) σε 10 σημεία, που προϋποθέτουν βαθύτερη ανάγνωση και ειλικρινέστερη αποτύπωση στα ελληνικά δημοσιονομικά μεγέθη:

1) Στρατιωτικές Δαπάνες: Η ευρω-στατιστική εμφανίζεται να αμφιβάλλει για τον τρόπο καταγραφής τους. Τα τελευταία χρόνια τα στρατιωτικά προγράμματα (μόνο για προμήθειες όπλων) απορροφούσαν ετησίως πόρους μεταξύ 1,2 - 1,4 τρισ. δραχμών. Την ίδια στιγμή γράφονταν στον προϋπολογισμό μόνο 300 δισ. δραχμές, αφήνοντάς μετέωρα και βεβαίως χωρίς να αποτυπωθούν στο δημόσιο έλλειμμα περισσότερα από 4 τρισ. δραχμές.

2) Εγγυήσεις του Δημοσίου: Η Eurostat εμφανίζεται να διαθέτει στοιχεία για καταπτώσεις εγγυήσεων (150 -200 δισ. δραχμές ετησίως) που δεν καταγράφονται στο έλλειμμα και περνούν παράτυπα απευθείας στο δημόσιο χρέος.

3) Κεφαλαιακές μεταβιβάσεις: Θέτει το ζήτημα της γενικότερης χρήσης τους και κάνει ειδική μνεία, ως κατεξοχήν προβληματικών περιπτώσεων, στους ισολογισμούς των επιχειρήσεων Εγνατία, Μετρό και ΟΣΕ.

4) Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑΠ): Τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση ανακάλυψε ότι οι συγκεκριμένοι Οργανισμοί έχουν πλεονάσματα, που παρουσιάστηκαν ως τη γνωστή θαυμαστή «άσπρη τρύπα». Επίσημα στοιχεία που να πιστοποιούν τα πλεονάσματα δεν υπάρχουν, και οι εταίροι μας στην Ε.Ε. διαπιστώνουν αποκλίσεις στις καταγραφές μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και του υπουργείου Οικονομικών. Η διερεύνηση της άσπρης τρύπας είναι ζητούμενο και γεννά πολλά ερωτήματα ο τρόπος δημιουργίας της. Είναι γνωστό ότι προέρχεται από Οργανισμούς που εκλιπαρούν επιδοτήσεις για να πληρώσουν τις συντάξεις των ασφαλισμένων τους.

5) Τιτλοποιήσεις ή προεξόφληση του μέλλοντος σε ελεύθερη ελληνική απόδοση: Οι κοινωνικοί στατιστικοί εισημαίοι επισημαίνουν ότι τα συγκεκριμένα δάνεια δεν χρησιμοποιήθηκαν μόνο για τη μείωση του χρέους, αλλά κατά παράβαση και στην κάλυψη του ελλείμματος. Υπονοούν ότι μέσω της εταιρείας ΔΕΚΑ Α.Ε. του υπουργείου Οικονομικών δόθηκαν χρήματα για να καλυφθούν πρωτογενείς δαπάνες, χωρίς να εμφανιστούν στο έλλειμμα.

6) Τα ανταλλάξιμα ομόλογα: Τα εξέδιδε κατά συρροήν το Δημόσιο από το καλοκαίρι του 2000, όταν λόγω της κατάρρευσης του Χρηματιστηρίου, σταμάτησαν οι πωλήσεις μετοχών ΔΕΚΟ.

Η Eurostat ζητεί τις συμβάσεις των δανείων που έγιναν με χρήση των ειδικών σχημάτων (SPV έδρας Λουξεμβούργου) και οδήγησαν σε έκδοση δανείων με ενέχυρο μετοχές της Εθνικής, της Εμπορικής, των ΕΛΠΕ και του ΟΤΕ. Ανάλογα με τη δημοσιονομική διαχείριση που θα επιλεγεί τελικά για τα ανταλλάξιμα ομόλογα, δεν αποκλείεται να υπάρξουν σοβαρές επιβαρύνσεις στο δημόσιο χρέος.

7) Τόκοι των ανταλλάξιμων ομολόγων: Οι συγκεκριμένοι τίτλοι είναι κρατικός δανεισμός, και θα έπρεπε κατά την Eurostat να καταγράφεται ως δαπάνη, η διαφορά μεταξύ της τιμής έκδοσης και της ονομαστικής αξίας. Κάτι που βέβαια δεν έχει γίνει.

ΘΕΜΑΤΑ

ΣΗΜΕΡΑ

Οι δέκα ενστάσεις της Eurostat

Δημόσιο: Βορέα και ανθυγιεινά

Το Σκίτσο Της Εβδομάδας

Με σύξηση αντικειμενικών τιμών ο ΦΠΑ στα ακίνητα

Καιτός «δεκάλογος» Eurostat για τα αφανή χρέη

ΜΑΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

Αθόρυβος συμβιβασμός για το μέγεθος του ελλείμματος

Πακέτο επανασύνδεσης κυβέρνησης - ΑΔΕΔΥ

Πώς θα εφορμοστεί ο ΦΠΑ στα ακίνητα

ΑΘΕΑΤΗ ΟΨΗ

ΖΗΤΕΙ
ΣΥΝΕΡΓ

ΠΟΥ ΝΑ
ΚΕΦΑΛ
ΓΙΑ Τ
ΑΝΑΠΤΥ
ΕΠΙΧΕΙΡ
ΚΑΙ ΧΑΡ
ΑΠΑΙΤ

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Home page

ΑΓΟΡΕΣ
ΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΑΡΧΕΙΟ

Ημερομηνία
27/10/2002

Πρώτη Σελίδα
Πολιτική
Οικονομία
Ελλάδα
Κόσμος
Πολιτισμός
Αθλητισμός
Μόνιμες Στήλες
Αρχειοθήκη
Αρχειο Εκδόσεων

ΕΝΘΕΤΑ

Real Estate

Αυτοκίνητο

Οικο

Οινοχόος

Επτά Ημέρες

GOOD LIFE

Ταξίδια

Σινεμά

Θέατρο

Μουσική

Γεύσεις

XML RSS

Χρήσιμα

Επίσης, η ευρωστατιστική αμφισβητεί τα στοιχεία που παρουσιάζουν οι ελληνικές αρχές και εκτιμά ότι οι πληρωμές δεν γίνονται στο χρόνο καταγραφής τους στον προϋπολογισμό.

8) Δημόσια Επιχείρηση Κινητών Αξιών (ΔΕΚΑ): Ιδρύθηκε το 1997 ως εργαλείο για να επιταχύνει τη σύγκλιση, μέσω της εκμετάλλευσης της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου. Ο Ν. Χριστοδουλάκης την αποκαλούσε το 1998 «Αγία ΔΕΚΑ» και την προετοίμαζε για είσοδο στο Χρηματιστήριο. Πολύ γρήγορα αποδείχθηκε ότι κάθε άλλο παρά αγία ήταν, καθώς στις εκλογές του 2000 στήριξε παρεμβάσεις στο ΧΑΑ, με στόχο τη νίκη της κυβέρνησης. Η Eurostat επιμένει να ζητεί αναλυτική εξέταση των συναλλαγών της ΔΕΚΑ, καθώς έχει υποψίες ότι μείωσε παράτυπα το έλλειμμα.

9) Ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης: Από τον τρόπο ονομασίας του φαίνεται ότι αντανακλά γενικότερες ανάγκες συσκότισης των στοιχείων. Η Eurostat ζητεί να εξετασθεί προσεκτικά το περιεχόμενό του και επιμένει ότι περιέχει εγγραφές που δεν θα έπρεπε να έχει.

10) Έσοδα από τη μετάβαση από τη δραχμή στο ευρώ. Πρόσφατα, η Eurostat επεσήμανε ότι τα έσοδα από τη συγκεκριμένη μετάβαση δεν πρέπει να υπολογισθούν στα κανονικά έσοδα του προϋπολογισμού. Η Ελλάδα παράτυπα τα υπολογίζει και ανεβάζει το ρυθμό αύξησης των δημοσίων εσόδων από το 6% που είναι στο 8%.

Δημιουργική λογιστική και ισχυρή οικονομία

Τα τελευταία χρόνια κάτω από την ανάγκη να ενταχθεί η χώρα στο ευρώ εξελίχθηκε μία ευρείας έκτασης επιχείρηση παραπλάνησης των οικονομικών στοιχείων του κράτους.

Τίποτα δεν ήταν (και συνεχίζει να μην είναι) όπως εμφανίζεται να είναι, ενώ στο μυαλό μας έρχεται η εικόνα επιχειρηματικών κολοσσών στις ΗΠΑ, όπως της Εηρον, που κατέρρευσαν αποκαλύπτοντας τις λογιστικές αληθειές που έκαναν στα στοιχεία τους. Στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια μεγέθη όπως ο πληθωρισμός, η ανεργία, οι κρατικές δαπάνες, τα δημόσια έσοδα κ.λπ. υπέστησαν σοβαρές αλλοιώσεις, αποπροσανατολίζοντας από την πραγματικότητα. Πολλές φορές μάλιστα παρατηρήσεις για την ειλικρίνεια τους έκαναν και ανεξάρτητοι παρατηρητές, αλλά χωρίς να συγκινηθεί ουδείς κυβερνητικός παράγων.

Όλα τούτα ήρθε να ταράξει η πρόσφατη έλευση της Eurostat και η έμμονή της να ψάξει τους αριθμούς του προϋπολογισμού, αμφισβητώντας έμπρακτα την αξιοπιστία της Ελλάδας. Σε μια στιγμή, που η τελευταία εμφανίζεται να λέει προς τα έξω ότι θέλει να αυξήσει την ανταγωνιστικότητά της και να προσελκύσει ξένους επενδυτές.

Τον κυβερνητικό μύθο περί ισχυρής οικονομίας συντήρησε εν μέρει με τη συμπεριφορά της και η αξιωματική αντιπολίτευση, που στηρίζοντας, ως επιλογή, την είσοδο στο ευρώ έκανε «στραβά μάτια» για όσα συνέβαιναν στην οικονομία. Η τακτική της άλλαξε μετά την είσοδο στο κοινό νόμισμα και ως εκ τούτου πολλοί δικαιούνται να αναρωτιούνται, γιατί όσα λέγει σήμερα δεν τα σημειώνει και νωρίτερα.

Όλος ο μύθος στηρίχθηκε στην ατέρμονη χρήση της δημιουργικής λογιστικής που ξεκίνησε το 1996 και απλώθηκε παντού, σε όλες τις δραστηριότητες του Δημοσίου. Η κυβέρνηση έπρεπε να εμφανίζει ισχυρή οικονομία, μια οικονομία που δεν ήταν! Έπρεπε για παράδειγμα να δίνει αυξήσεις στους δημοσίους υπαλλήλους (κατά τεκμήριο εκλογική πελατεία της) με χρήματα που δεν είχε, αλλά ντρέπονταν να το ομολογήσει! Παράλληλα έπρεπε να δίνει και έργα στους ισχυρούς της διαπλοκής, για να διασφαλίζει προβολή και κάλυψη.

Στόχος ήταν και είναι η διασφάλιση της εξουσίας ως αυτοσκοπού και η παραμονή στην κυβέρνηση με οποιαδήποτε τίμημα. Αυτό κρύβεται πίσω από κάθε περισπούδαστη κυβερνητική αιτιολόγηση του αποτελέσματος των πρόσφατων εκλογών, που καταλήγει στο συμπέρασμα: ότι θα είχε αποφευχθεί η ήττα εάν είχαν διοριστεί περισσότεροι σε Δημόσιο και ΔΕΚΟ!!! Η δημιουργική λογιστική ξεκίνησε το 1996 και όπως μαρτυρούν σήμερα πολλοί είναι τόσο μεγάλο το χάος που προκάλεσε και ενδεχομένως, κανείς από τους αρμοδίους δεν έχει την πλήρη εικόνα.

Οι οικονομικοί υπουργοί και κυρίως οι κ. Χριστοδουλάκης και Φλωρίδης γνωρίζουν την πραγματικότητα και επιχειρούν με τεχνάσματα και σοφίσματα να διασκεδάσουν τις εντυπώσεις. Πρόσφατα, όταν η Eurostat είχε δείξει ξανά τα δόντια της στην Ελλάδα, με αφορμή τις επιβαρύνσεις στο δημόσιο χρέος, οι δύο προαναφερόμενοι έλεγαν και ξαναέλεγαν ότι το χρέος δεν θα επηρεαστεί περισσότερο από 0,1-0,2% του ΑΕΠ! Εξ εκείνου του λόγου το χρέος επιβαρύνθηκε κατ' αρχήν με πέντε ποσοστιαίες μονάδες και η κυβερνητική αξιοπιστία εβλήθη καίρια...

Περί της αληθούς εικόνας έχει ενημερωθεί και ο πρωθυπουργός, αλλά συνέστησε να γίνει ό,τι μπορεί να γίνει και με την προϋπόθεση ότι «το ΠΑΣΟΚ είναι και κυβέρνηση...».

Καλά ή σχεδόν καλά το χάος της οικονομίας γνώριζε και ο προηγούμενος υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Γ. Παπαντωνίου, αλλά δεν έπραξε τίποτα για να αντιμετωπίσει την κατάσταση. Επί των ημερών του, ξεκίνησαν τα περίφημα δάνεια (λόγω της αδυναμίας του Χρηματιστηρίου να στηρίξει μετοχοποιήσεις) που προεξοφλούσαν το μέλλον και είχαν βαπτιστεί με το ωραίο όνομα «σύγχρονα χρηματοοικονομικά προϊόντα». Για την ιστορία αξίζει να μάθουμε κάποτε τις προμήθειες που πληρώνονται τα τελευταία χρόνια για να μεσολαβούν στις ιδιωτικοποιήσεις του Δημοσίου, και τις οποίες όλοι οι υπουργοί αλλά και στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους επιμένουν να αγνοούν επιδεικτικά.

Κρυφά χρέη

Κάποια από τα κρυφά χρέη που είναι σταγόνα στον ωκεανό και έχει εντοπίσει η Eurostat αναφέρονται στη συνέχεια:

— Επιστροφές φόρων που αγγίζουν το 1,5 τρισ. δραχμές, οι οποίες ποτέ δεν καταγράφηκαν στον προϋπολογισμό, αν και πραγματοποιούνταν κανονικά.

— Στρατιωτικές δαπάνες περισσότερες από 4 τρισ. δεν καταγράφηκαν στους κωδικούς που θα έπρεπε.

— Εγγυήσεις Δημοσίου που ανέρχονται σε 150 - 200 δισ. δραχμές «αποκρύπτονται» ετησίως από το έλλειμμα και κατευθύνονται απευθείας στο δημόσιο χρέος.

— Κεφαλαιακές μεταβιβάσεις ύψους πάνω των 2 τρισ. δραχμών προς τις ΔΕΚΟ, που στην πραγματικότητα ήταν επιχορηγήσεις, δεν γράφηκαν ποτέ στα ελλείμματα.

— Κεφαλαιοποιήσεις τόκων που ξεπερνούν τα 2,2 τρισ. δραχμές τα τελευταία χρόνια δεν έχουν γραφεί πουθενά.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

[Καυτός «δεκάλογος» Eurostat για τα αφανή χρέη \(...ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ...\)](#)

[Εκτύπωση](#) | [e-mail](#)

[[Reload](#)]

[[Πρώτη Σελίδα](#)] [[Πολιτική](#)] [[Οικονομία & Αγορές](#)] [[Μόνιμες Στήλες](#)]
[[Ελλάδα](#)] [[Κόσμος](#)] [[Πολιτισμός](#)] [[Αθλητισμός](#)]

email : [[Σύντοξη](#)] [[Webmaster](#)]

© 2007 **Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ** All rights reserved.